

ikke udmærket godt knytte en Forsikring til Sygekasserne? Det har man gjort af praktiske Grunde, og det er hidtil gaaet meget godt.

Endvidere siger den højtærede Justitsminister, at der var ingen Kontrakt med Invaliderne. Ja, der var i hvert Fald Lovens Tilsagn, som var givet under Statens Garanti, og saa behøver man selvfølgelig ikke at gaa omkring og slutte Kontrakt med alle de enkelte Invalidere. Det staaar hver af disse Folk, som Invalideloven tilsiger Forsikring, frit for at tage imod den eller ikke. Hvis de staaar i Sygekasse som ubemidlede og betaler Præmie, er de forsikrede, og har de ikke Lyst til at være invalideforsikrede, staaar det dem altid frit for at træde ud af Sygekassen og spare deres Kontingent baade til Sygekasse og Invalideforsikring. Det er altsaa ikke nogen almindelig tvungen Forsikring, men en Blanding af tvungen og frivillig Forsikring, her er Tale om, og det beviser intet som helst om, at det ikke skulde være en Forsikring.

Endelig sluttede den højtærede Justitsminister med det formentlig for mig meget generende Spørgsmaal: Hvorfor i al Verden stemte Professor Møller i 1921 for denne Lov? Det skal jeg sige den højtærede Justitsminister: Jeg stemte aldeles ikke for den af den gode Grund, at paa det Tidspunkt sad jeg ikke i Rigsdagen.

Orla-Jensen: Jeg er nødt til at svare det ærede Medlem Hr. P. Munch. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at jeg, naar jeg var interesseret i Folkeforsikring, vilde stemme for et Lovforslag som det foreliggende. Den Lov, vi har om Invalideforsørgelse, er jo en Blanding af Forsørgelse og Forsikring, og hver Gang vi sætter Statens Bidrag ned, nærmer den sig mere til Forsikring og bliver mindre en Forsørgelse, og tager vi Statens Bidrag helt bort, bliver det en Forsikring. Det er det Maal, jeg ønsker at naa, saa jeg synes, det er ganske logisk og klart, at jeg ønsker Statens Bidrag sat ned, thi saa nærmer vi os Forsikring. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det er det, det ærede Medlem Hr. P. Munch mener. Det maa snarere være, at ved at pille ved den Lov, vi har, svækker man de forsikredes Tro paa Staten og vil

derved ikke faa dem til at forsikre sig. Men det er jo ikke det, de har forsikret sig for, man rører. Det kan maaske svække Folks Tro paa det Bidrag, Staten giver, idet man mener, at man ikke kan stole paa den Forsørgelse, som Staten lover en; det kan godt være, at det kan blive stillet i et lidt tvivlsomt Lys, men det vil jo netop bidrage til, at Folk saa ønsker i Stedet at faa en rigtig, normal Forsikring.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa, at man ikke burde overlade til Domstolene at afgøre, om denne Lov var i Strid med Grundloven eller ikke, idet der jo var stærk Tvivl angaaende det Spørgsmaal, om Domstolene overhovedet kunde skønne over det. Ja, det er det ærede Medlem Hr. P. Munch og hans Parti i Tvivl om, men det Medlem, til hvem jeg rettede denne Udtalelse, tilhører et Parti, som ikke er i Tvivl om det, ligesom vedkommende Medlem selv ikke er i Tvivl om, at Domstolene kan afgøre, hvorvidt en Lov er i Strid med Grundloven eller ikke. Derfor kunde jeg overfor ham bruge den Udtalelse, som jeg ikke kunde bruge overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch, som vilde kunne møde mig med denne Indsigelse.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller var inde paa, at han havde ikke nogen Pligt til at hjælpe Regeringen, saa derfor kunde han godt stille sit Forslag i den foreliggende Skikkelse, og det ærede Medlem mente, at Rigsdagen ogsaa kunde stemme for dette Forslag. Dertil maa jeg dog sige, at i det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller stiller, staaar der: „Efter det fyldte 62de Aar bestemmes Rentens Størrelse efter denne Lovs almindelige Regler.“ Men det mærkelige er, at Lovens almindelige Regler har det ærede Medlem Hr. Axel Møller netop skudt ud. Jeg synes dog, ethvert Medlem har den Pligt ikke at stille Forslag, som er selvmodsiggende.

Det ærede Medlem var endvidere langt ude i sin Argumentation. Jeg har selvfølgelig aldrig opfordret de Folk, som mente, at dette var grundlovsstridigt, til at stemme for det. Jeg har tværtimod sagt: Vi, der ikke mener, det er grundlovsstridigt, kan stemme for det. Og dertil kommer det, som for mig er Hovedbetragtningen: Hvis